

Говор високог представника Валентина Инцка на конференцији за новинаре

Хвала вам на овако великом одазиву.

Рафи Грегоријан ће вам се за неколико тренутака обратити у својству супервизора за Брчко, али ћу ја прво у кратким цртама изложити резултате расправе вођене у оквиру сједнице Савјета за имплементацију мира током протекла два дана.

Босна и Херцеговина је поново на радару међународне пажње, а прошомјесечна заједничка посјета високог представника Солане и потпредсједника Бајдена је била изузетно значајна зато што је послала снажан сигнал о јединственој политици Европске уније и Сједињених Америчких Држава. Послала је јасну заједничку поруку да европска и трансатлантска интеграција Босне и Херцеговине нема алтернативу.

У суштини, резултате могу сумирати овако: уколико ова земља жели да постане дио Европске уније и НАТО-а и уколико жели да дође до значајне промјене у ангажману међународне заједнице у БиХ, онда је потребно да босанскохерцеговачки политичари активно раде на испуњењу европских приоритета.

Но, током протекла три мјесеца, од прошле сједнице Савјета за имплементацију мира, било је помака у раду Савјета министара и Парламента БиХ, али нису испуњени сви приоритети и услови, тако да данас нисмо донијели одлуку о транзицији ОHR-а.

Касније током дана на располагању би требало да вам будеи наш коминике, али дозволите да вам скренем пажњу на четири тачке.

Прво, Савјетза имплементацију мира опет позива на политички процес који ће резултирати дијалогом и компромисом потребним да би ова земља остварила напредак.

Ја ћу такође радити на томе, а начин на који ће се постићи овај циљ је мање важан од крајњег резултата. То може бити процес у оквиру институција, или између политичких лидера, или комбинација и једног и другог, али тренутна стагнација није прихватљива.

Начин на који ће се политички лидери одазвати на овај позив ће показати да ли ће их међународна заједница сматрати партнером или проблемом.

Друго, у погледу пет циљева, Савјетза имплементацију мира се фокусирао на рјешења питања расподјеле власништва над државном имовином и рјешење војне имовине. Ово мора бити први приоритет било којег договора.

Иако је Савјетза имплементацију мира поздравио Одлуку Савјета министара БиХ о успостављању Радне групе за попис државне имовине, чланови из Републике Српске су онемогућили постизање конструктивних помака. Радна група се редовно састајала, али није могла постићи договор о обиму и методологији вршења пописа.

Политички лидери морају постићи договор о принципима који ће омогућити постизање споразума између влада на различитим нивоима о државној имовини, као и доношење закона.

Када је ријеч о имовини одбрамбених структура – која је кључна за консолидацију одбрамбене реформе и остваривање тежње БиХ да постане чланица НАТО-а – РИЦ је примио к знању Одлуку Предсједништва БиХ којом се утврђује вишак муниције, наоружања и експлозива. Очекивао је, међутим, од Предсједништва да усвоји и план располагања том имовином, умјесто што је

Министарству одбране наложило да оформи савјетодавну комисију, која – нажалост – још увијек није ни формирана.

Када је ријеч о непокретној одбрамбеној имовини, напредак је још мање задовољавајући. Због кашњења у Министарству одбране, подаци који су потребни за постизање финалног споразума о трансферу у складу са Законом о одбрани БиХ из 2005. још увијек нису прикупљени.

Због непостојања напретка у рјешавању ова преостала два циља, РИС данас није могао да разматра могућност доношења одлуке о затварању ОНР-а.

За РИС затварање ОНР-а није неупитно. Само ако земља иде у правом правцу може се размишљати о одлуци о транзицији, а чини се да политичари ни из једног ентитета, ни са државног нивоа нису заинтересовани да ураде оно што је потребно како би то омогућили.

До транзиције неће доћи тек форме ради. Затварање ОНР-а била би индикација да су земља и њене институције довољно сазреле да прихвате изазове које са собом доноси процес интеграције у ЕУ и НАТО.

Треће, РИС је најоштрије осудио подривање државних институција, које се наставило без обзира на јасне међународне осуде.

Ја сматрам да су сада закључци Народне Скупштине Републике Српске за нама и да се требамо фокусирати на будућност.

Коначно, РИС је поздравио договор БиХ са мисијом ММФ-а о *stand-by* аранжману, о којем ће се сада изјаснити и извршни одбор ММФ-а, те позвао све босанскохерцеговачке институције да реализују договорене мјере и наставе економске и социјалне реформе.

У позитивном смислу, РИС је констатовао да се брзина усвајања закона у парламенту незнатно повећала у поређењу са прошлом

годином.

Свима је јасно да је једини пут за напредак обновљен фокус на приближавање Европској унији. То нема алтернативе, јер је Европска унија најбоље рјешење за Босну и Херцеговину у политичком, економском и безбједносном смислу.